

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14683/2023
14.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступају Зоран Данојлић и Марија Данојлић, адвокати из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа Слободан Јовановић, адвокат из ... и ВВ из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2583/22 од 18.01.2023. године, у седници већа одржаној 14.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2583/22 од 18.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2583/22 од 18.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви П 942/20 од 07.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је по основу Уговора о поклону Ов број 14568/2010 од 14.09.2010. године, једини искључиви власник непокретности наведених у том ставу, све уписано у лист непокретности број .. к.о. ..., те да су тужени дужни признати и трпети да се тужиља у РГЗ СКН Владимирци упише као власник ових непокретности. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом ББ из ... накнади трошкове парничног поступка у износу од 43.450,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 54.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2583/22 од 18.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора – утврђење права својине на предметним непокретностима на основу уговору о поклону од 14.09.2010. године, који је закључен између тужиље као поклонопримца и тужене ВВ, као поклонодавца, у ситуацији када су непокретности које су биле предмет уговора о поклону отуђене у поступку извршења правноснажне пресуде за измиривање обавезе ВВ према свом повериоцу, а овде туженом ББ, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Ревизијске одлуке на које се позива ревидент нису донете у истој чињенично-правној ситуацији и без утицаја су на другачије одлучивање, јер одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, те се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 13.07.2020. године. Вредност предмета спора износи 100.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић